

De pillen van Eustachius

***** Beklemmend realistisch! getuigend van kunde en
artistieke superioriteit - Dan Brownie

***** Partanus did it again- Kwinten Tarantieno

***** Dat ik Alzheimer heb, was ik plots vergeten, Willy Klaas

***** Ik heb na het lezen van de pillen direkt mijn borsten
geamputeerd om terug tot de werkelijkheid te komen

- Micha Mara

Partanus
Partoon uitgevers

HOOFDSTUK 1

"Dit is nu al jaren aan de gang! Als jij ondanks je middelbare leeftijd niet voor je zelf kan zorgen, dan moet ik het recht wel in eigen handen nemen!"

"Maar er is helemaal geen probleem Eustachius! Als dit nu is wat ik wil? Wat is dan het probleem"

"Quincke, dat gepoeder van jou maakt niet alleen jezelf ziek maar loopt iedereen de spuigaten uit! Kijk, mama ligt weer de hoesten door jou gepoeder. Trouwens, zulk een witte teint is toch helemaal niets voor jou! Je lijkt wel een wassen beeld waar ze het velletje hebben zitten afgekrabben. Lieve hemel broertje van me, de mensen praten over jou!"

Eustachius loopt naar moeder met een zakdoekje. "Kijk es, al die witte smurrie die uit haar mond loopt, dat komt ook weer niet door jou poedertje zeker?"

De moeder staart voor zich uit, ogen vol leegte. Ze kucht een witte stofwolk op."

"Wat een kwetsende woorden Eustachius. Dat je mij beticht van moeder ziek te maken. Ronduit walgelijk! We leven in het zelfde huis, ik kan je geen liefde blijven geven als jij me altijd die harde woorden teruggeeft!"

De tranen rollen van Quinckes wangen. Hij was altijd al de gevoelige van de twee. Eustachius wist dat, en had intussen een vernufte techniek uitgedokterd om zijn emotionele broer te bedaren.

"Quincke jongen, zo bedoelde ik het niet. Beeldt je in dat ik jou ben en je zat tegen jezelf maar wat te praten, dan zou je dat toch helemaal niet erg vinden?"

"Nja, nu je zo zegt dat ik dat zei...Het is raar dat ik dat zei, maar anderzijds had ik wel een punt. Het witte braaksel dat uit moeders mond stroomt ruikt verdacht veel naar de poeders van dokter Frits. Mits een additiefje van maag-, darm en slokdarmgeurtjes. Maar die zijn er zowieso moeilijk uit te krijgen. Ze zijn als het ware dominant tegenover de poedergeur." antwoordde Quincke.

"Kijk, dus moet er wel wat aan je gepoeder gedaan worden Quincke. Ik ben blij dat je dat inziet!"

"Jij geeft me de schuld van alles! Jij bent mijn broer niet!"

Quincke slaat de deur hard dicht en doet ze dan terug open om vervolgens de woonkamer gillend te verlaten.

Eens in zijn kamer aangekomen werpt hij een uitgevouwen plastieken zak op de grond, grabbelt een handvol poeder uit een grote ton die naast zijn bed staat en strooit het uit op de plastieken zak. Hij trekt al zijn kleren uit en rolt al wenend heen en weer op de plastieken zak. Een reusachtige poederwolk ontwikkelt zich.

HOOFDSTUK 2

"Moeder, ik heb er eens over gepraat op het werk. Misschien moet ik in het labo een middeltje ontwikkelen om hem van zijn gepoeder af te krijgen." zegt Eustachius tegen moeder.

Eustachius blijft nog twee uur bij zijn moeder zitten maar tevergeefs, ze blijft hem een antwoord verschuldigd. Even dacht hij dat ze iets zei, maar het was een oprisping. Die bolognaisesaus uit blik ging er bij haar in als een peuter op een glijbaan.

Eustachius had al meerder malen geprobeerd moeder gevarieerder en trager te doen eten. Maar het eindigde steeds weer in een hoop miserie.

En wie moest dat allemaal opkuisen? Dat was Eustachius want Quincke begint te poederen bij elk conflict in wording.

Enkele dagen later heeft Eustachius een geniale ontdekking gedaan. Hij is er in geslaagd de taal Grieks om te zetten in een pilletje dat zijn broer allergisch zou maken voor de poedertjes van dokter Frits!

Om beleefd te zijn heeft hij eerst aan zijn collega's gevraagd 'Wie leert er hier Grieks?' opdat geen enkel plots tot de constatacie zou komen dat hij elke week naar de les is geweest om een taal te leren die niet bestaat.

Uiteindelijk, als er geen Grieks meer is, wie leert er dan Grieks?

Uitgaande van die filosofie wist hij dat het pilletje een groot succes zou worden. Dit zal het huis verlossen van de dichte mist van poeder waar het in baadt.

De volgende dag zitten beide broers met hun moeder aan tafel. Comme d'habitude kapt mama blikjes bolognaisesaus in haar keel als water.

De hongerige negers op de tv doen haar zeker niet afremmen. De broers houden het op een biefstuk friet en mayonaise. Geen slechte keuze, zeker vergeleken met moeders bolognaisesaus uit blik.

Wat Quincke niet weet is dat er pil in zijn biefstuk zit. Eustachius kijkt gespannen toe.

"Als ik die hongerige negers op tv zie, heb ik al geen zin meer..." zegt Quincke.

"Ach, echt honger hebben die niet. Integendeel, als je heel lang niets meer hebt gegeten komt er dopamine vrij in de hersenen en wordt je helemaal euforisch."

"Dat wist ik niet...Maar dan kan ik beter ook stoppen met eten, want ik voel me niet zo euforisch." antwoord Quincke.

"Meestal ben je euforisch en dan sterf je, dus niet zo'n aanrader broer. Kom eet je biefstuk nu maar op." zegt Eustachius lichtelijk geïrriteerd.

Quincke snijdt het vlees aan. Hij neemt een hap...En nog een hap...KETS!

De pil valt uit de biefstuk op zijn bord! Quincke verschiet en schiet recht.

'Maar bij de Goden van weleer! Jij wilde me vergiftigen!'

"Maar nee...Quincke ik....Ik kan het je....Ik kan het je uitleggen..."

"Eustachius! Mijn eigen bloed! Moeder, zeg wat!"

"Het is tegen het poederen begot!" roept Eustachius uit.

Quincke loopt gillend weg. Eustachius en zijn moeder horen hem in zijn slaapkamer al wenend over zijn zak rollen.

De reet onder de deur geeft doorgang aan het witte stof van dokter Frits.

Eustachius kijkt zijn moeder moedeloos aan. "Moeder, ik geef dit niet op"

Moeder kucht een witte rookwolk.

HOOFDSTUK 3

Een dag gaat voorbij...

Eustachius zit met zijn moeder voor de televisie. Ze zit met haar hoofd diep in een zak bolognaise chips.

Door het gekraak van haar gevreet heen kan hij de televisie niet meer horen.

Ze stopt met eten en blijft met haar hoofd in de zak zitten. "Eindelijk rust..." denkt Eustachius.

"Heeft Quincke tegen jou nog wat gezegd?" vraagt hij moeder. Ze spuugt een chipje uit en legt het op tafel.

"Moeder...Heeft hij nog gepraat over mijn onderzoek? Over de pil?"

Ze staart voor zich uit...

...

Een gil. Quincke heeft weer een aanval. Een bons. Quincke op de plastiek. Een poef, Quincke in het stof. Gerommel. Quincke rolt heen en weer.

...Moeder staat op...

"Waar zijn die kutpillen van je?" roept ze.

"Euhm...ze...ze staan op tafel...euh...mam?"

Het oudje loopt naar de tafel met haar looprek en grabbelt naar de pillen.

Ze rent naar boven. Het looprek klettert tegen het parket. Eustachius wil haar tegenhouden maar het schuim staat haar op de lippen.

Hij herkent zijn eigen moeder niet! Ze duwt de deur open.

Quincke ligt naakt in het stof te rollen.

"Mam?"

"Waaaaa!"

Moeder springt op haar naakte zoon met een handvol pillen in haar hand.

"Moeder, NEEEH! Roept Eustachius"

Ze propt haar hele vuist in zijn mond en duwt de pillen diep in zijn keel.

Quincke hoest en rochelt. Moeder staat op, grijpt naar haar looprek en sukkelt in een slakkengangetje de trap af.

"Lieve God Quincke, we moeten je wassen voor de pillen in werking treden! Je lichaam gaat zo reageren op het poeder en je hebt er veel te veel binnen!"

"Waf bfoel jef?" mompelt Quincke verward.

Quinckes oogbal begint te groeien. "Lieve God, het is begonnen! SNEL, naar de badkamer!" roept Eustachius.

Hij neemt Quincke op zijn schouder en rent de trap af naar de badkamer.

Maar moeder is nog maar twee trappen gedaald.

"Moeder, opzij! Quincke moet dringend naar de badkamer!"

Moeder reageert niet. Met de ene hand tegen de muur en de andere op de leuning blokkeert ze de doorgang voor de twee broers.

"Verdorie moeder!"

Quincke kokhalst. Een stroom wit braaksel spuit uit zijn mond op de schouders van zijn broer.

Eustachius bezwijkt onder het gewicht van zijn broer. Moeder gaat langs de kant. De broers vallen beiden de trap af.

Quincke breekt Eustachius val...

Eustachius doet zijn ogen open. Hij ziet zijn dode broer onder hem liggen.

"Moeder, hij is...."

Ze daalt rustig de trap verder af en wandelt voorbij haar zonen...

"...dood?" vult ze aan en passeert het tweetal.